

чюдилъ ся). Ч. 213. Като надникна въ казанетъ, той се въсчуди, като видѣ празни и два-та. Тб. 46.

Вѣтъкъ с. м. утокъ: Гуждѣтъ еще плоскы дѣсчицы, къту прави сабицы, конхъ зѣвѣтъ „цѣпове“, за уста основы, дѣ ще ся втѣвѣва вѣтъкъ по бѣлѣшки, конхъ сѣ' еще въ снованье бѣлѣжили съ нишки отъ другъ краскѣ. Пк. 85. А за постѣлки, покривкы, козяцы, раваницы, кычены губеры, прѣжда за вѣтъкъ имъ не ся прѣдѣ на хуркы, нѣ маха ся съ махалкы на дебѣло. ib. 86.

Вѣхръ с. м. видимая, выдающаяся часть зуба: Зѣбы-тѣ ся дѣлять на двѣ различны части, една-та отъ вѣпъ вѣнци-тѣ, наречена вѣхръ (куръоннѣ), друга-та вѣтрѣ—корень. Л. Д. 1870 р. 84.

Вѣцарѣ м. св. дарую власть. **Вѣцарѣ** са м. св. **Вѣцаря-вамъ** са м. дм. воцаряюсъ: Още отъ дена на негово-то вѣцаряваніе. Л. Д. 1872 р. 193. Дали не е благодаренъ за вѣцаряваніе-то на князи си. II. 25. Единъ царь рѣшенъ да не царува за друго освѣнъ за да вѣцари разума. Т. 88. Единъ чужденецъ стѣни въ твоѣ островъ за да вѣцари въ него законы (*pour y faire régner les lois*). ib. 89. Персійскіятъ законъ не позволяваше да ся вѣцари, който бѣше уменъ и хытаръ, по-врѣденъ за да управлява цѣлъ народъ. X. I, 65.

Вѣшка с. жс. вошь: Вошка оганъ валеше, Вофче-то го гаснеше. М. 25. Асанъ одитъ на войска: Кутелъ пари однеси, Шиникъ вошки донеси. ib. 277. Дики кози по ридъ пасатъ (вошки). ib. р. 531. (ам.). Честа гора, во гора-та дивѣ свини, край гора-та до две змиѣ, край змиѣ-те два бунара (коси, вошки, вежи, очи). М. р. 532. (ам.). Надула ся, като вошка въ новѣ рызѣ (гулѣми ся) Ч. 191. Вѣшки-ти имъ — кѣту дубри миди. ib. 304. Вѣшка-та въ двайсетъ и четири сахата унуку добыва. ib. 140. Надулъ са, като вѣшка на перо. З. 242. Пакъ като са е понахранилъ та излѣзалъ, като сыта вѣшка на чело. Зк. 182. Чиста-та кожа на добытъкъ не хваща и не дрѣжи вѣшки и другъ такъвъ гаветъ. Л. Д. 1873 р. 278. Друга една мѣска гадина сѣ вѣшки-тѣ. ib. 1875 р. 90.

Вѣшкаво-билие назв. луговой травы: Съ него цѣрѣтъ или тровѣтъ вѣшки, къту го варѣтъ съ оцетъ и дървено масло. Пк. 60.**) Ср. подъ сл. трѣва.

Вѣюздѣ м. св. възвиздаю: Отбери конче хранено, Юзда гу възюди, Стояне, Люта-на змиѣ усойна, И попрѣгни гу, Стояне, Съ дѣветъ чюрни смокове. Ч. 323.

Вѣявѣ са м. св. явлюсь: Господъ го допрати ангел-отъ Ноке въ соне да му сѣ вѣявить. М. 29.